

velser — friske Indtryk . . . ja ja, det er vist netop, hvad De behøver. Jeg kan huske, De talte den første Aften om en Rejse Jorden rundt, som De kunde komme til at foretage i godt Selskab. Den Rejse skulde De gøre Alvor af, Dihmer. Naar De saa kommer tilbage, vil De have faaet et andet Syn paa mange Ting — det er jeg overbevist om. Og naar Direktør Zaun næste Gang banker paa Deres Dør, vil han ikke gaa forgæves. Tror De ikke ogsaa selv det?»

Hertil svarede Torben ikke noget, og Fru Bertha forstod, at han ønskede at blive alene. Lidt efter stod hun ogsaa op, klappede tavs hans Kind og gik bort.

Efter at Torben havde fulgt hende ud, stod han en Tid tvivlrædig ude paa sin Altan og saa flere Gange paa sit Ur uden selv at vide det. Derpaa gik han i stor Ophidselse tilbage til Døren for at ringe paa Tjeneren. Med Fingren paa Knappen betænkte han sig endnu engang men trykkede saa energisk til.

»Vil De pakke mine Kufferter. Jeg rejser iaften. Men først maa De sørge for, at der bliver telefoneret til Rejsebureauet efter en Billet til München. Sovevogn. Har De forstaaet?»